

דרשה ראשונה

השבח לאלוהים, אנו משבחים אותו, מבקשים את עזרתו ומחפשים את סליחתו, ואנחנו מבקשים מקלט באלוהים מרעמי עצמנו ומרוע מעשינו. מי שאלוהים מנחה, אין בו הטעיה והוא שמטעה, אין שום מדריך בשבילו, ואני מעיד כי אין אל אלא אלוהים לבדו ללא שותף, ואני מעיד כי מוחמד הוא עבדו ושליחו.

באשר להמשך הדברים, הו מוסלמים, יראו מאלוהים כל יכול וצפו בו, צייתו אליו ואינם מצייתים לו, ויודעים שמרחמי אלוהים לעובדיו שלח ביניהם שליח מעצמם הקורא להם את פסוקיו ומטהר אותם מלמד אותם את הספר ואת החוכמה, אף על פי שהם היו בעבר בטעות ברורה, והאמונה בנביא, שאלוהים יברך אותו ויעניק לו שלום, דורש חמש עשרה פקודות:

הראשון: הכרת שמו ושושלתו, והוא מוחמד בן עבדאללה בן עבדול מוטאליב בן האשם בן עבד מנאף בן קוסאי בן קילאב בן מורא בן כעב בן לואי בן חאליב בן פאחר בן מאליק בן אל נדאר בן קיננה בן חוזיימה בן מדרכה בן אליאס בן מודר בן מודר בן ניזר בן מעד בן עדנאן, עדנאן מבני איסמעיל, ואיסמעיל מבני אברהם, עליו השלום. מספיק מכך לדעת את שמו מוחמד בן עבדאללה, וכי הוא מקורי.

בין דרישות האמונה בנביא, עליו השלום, היא האמונה במה שהגיע מעדויות הנביאות שלו, שהן רבות, והגדולה שבהן היא גילוי הקוראן הגדול בפניו, הפיצול של הירח עבורו, הכמיהה של תא המטען אליו, האדרת המזון בידיו, מעיין המים ושפעם בין אצבעותיו, שפע המזון המועט, ומספרו על רבים מהנסתר העתידי.

בין הדרישות להאמין בנביא הוא האמונה בנביאותו ובמסר שלו, וכי הוא נביא ושליח מאלוהים באמת ובאמת.

בין דרישות האמונה בנביא, עליו השלום, היא האמונה שהוא חותם הנביאים, והמסר שלו הוא חותם המסרים, כפי " שאמר הקב"ה: "מוחמד לא היה אביו של אף אחד מאנשיכם, אך שליח אלוהים וחותם הנביאים

בסמכותו של ת'ואבן, שאלוהים יהיה מרוצה ממנו, הוא אמר: שליח אלוהים, אלוהים יברך אותו ויעניק לו שלום, [אמר: ויהיו שלושים שקרנים בעמי, כולם טוענים שהם נביאים, ואני חותם הנביאים, אין נביא אחרי... חדית

בסמכותו של ג'אביר, שאלוהים יהיה מרוצה מהם, הוא אמר: שליח האל, שאלוהים יברך אותו ויעניק לו שלום, אמר: הדוגמה שלי והדוגמה של הנביאים שלפני היא של אדם שבנה הבית והפך אותו ליפה ויפה, פרט להצבת? לבנה מפניה, אז האנשים הסתובבו סביבו והתפעלו ממנו ואמרו: האם לבנה זו תונח

[הוא אמר: אני הלבנה ואני חותם הנביאים]

בין דרישות האמונה בנביא, עליו השלום, היא האמונה כי חוקו מבטל את החוקים שקדמו לו, כגון חוק ישוע ומשה, השלום והברכה עליהם, ושולט על כולם אמר הקב"ה: (והורדנו אליך את הספר עם האמת, מאשרים את מה שהיה בין דרישות האמונה בנביא הוא האמונה שלאחר שליחותו אין שום דת המקובלת על לפניו של הספר ושולט בו אלוהים פרט לדת האיסלאם, והראיה לכך היא אמירתו של הקב"ה (ומי שמחפש דת שאינה האיסלאם, זה לא (יתקבל ממנו, ובהמשך הוא יהיה בין המפסידים).

ומן הסוגה זו אמירתו, ר: על ידו אשר נשמתו של מוחמד בידו; איש מהעם הזה, יהודי או נוצרי, לא שומע עלי ואז לא מת בלי להאמין בזה שאליו שלחתי; אלא שהוא היה אחד המלווים של האש

בין דרישות האמונה בנביא, עליו השלום, היא האמונה שהוא העביר את המסר והשלים אותו, והשאיר את עמו על הלבן, והראיה לכך היא אמירת הקב"ה: "היום יש לי שיקלל את דתך עבורך, והשלמתי את ברכתי עליך, ואישרתי " עבורך את האסלאם כדתך

ומהסונה זה מה ששני השייחים סיפרו בסמכותו של מסרוק שאמר: שכבתי עם עאישה והיא אמרה: הו אבו עיישה, לשלושה מהם המדברים אחד מהם יש קלומיה גדולה יותר מאלוהים - והזכרת את זה - ומי שטוען כי שליח אלוהים הסתיר דבר מהספר האלוהים גדול מהשקרן כנגד אלוהים. ואלוהים אומר (הו שליח, העביר את מה [שהתגלה לך מפי אדונך, ואם לא עשית זאת, אתה לא היה מעביר את המסר שלו

ובסמכותו של אבו דהאר, שאלוהים יהיה מרוצה ממנו, הוא אמר: מוחמד, שאלוהים יברך אותו ויעניק לו שלום, [עזב אותנו, ואף ציפור לא תזיז את כנפיה בשמיים אלא שהוא יזכיר לנו את הידע שלו.

המלווים העידו על הנביא, עליו השלום, בעלייה לרגל פרידה שהוא הגיע לדת, ומספרם היה כארבעים אלף, כי כאשר הנביא עליו השלום אמר להם: השארתי בקרבכם את מה לא תסטה אחרי אם תיצמד אליו; ספר האל, ואתה? שואל עלי, מה אתה אומר

הם אמרו: אנו מעידים על כך שידעתם וייעצתם

באצבעו המורה, הוא הרים אותה לשמיים והתבדח [6] בפני העם: הו אלוהים, העיד, הו אלוהים, העיד שלוש [פעמים

בין דרישות האמונה בנביא, עליו השלום, היא האמונה בכלליות המסר שלו לאנושות ולג'ין. הקב"ה אמר: "אמור עם, אני שליח אלוהים לכולכם. ", והוא אמר: "ולא שלחנו אותך אלא כחסד לעולמות

קריאתו של הנביא לג'ין לאיסלאם הוזכרה בסוראט אלג'ין, ולכן חלק מהג'ינים הגיעו והתחייבו אמונים לנביא, עליו השלום, לאיסלאם, ולכן פסוקים נחשפו בפרק זה מסוראט אל-אחקף, שהיא אמירתו של הקב"ה (וכששלחנו אליכם קבוצת ג'ין האזנה לקוראן, וכשהם השתתפו בו, הם אמרו "תשמעו", וכשהוחלט ופנו לעמם כאזהרות * הם אמר, "הו עמנו, שמענו ספר שנשלח אחרי משה, המאשר את מה שהיה לפניו, מנחה את האמת ודרך ישרה. הו עמנו, "הגיב למתקשר לאלוהים והאמין בו, הוא יסלח לך על חטאיך ויציל אותך מעונש כואב

הנביא, שאלוהים יברך אותו ויעניק לו שלום, הזמין את כל העם כפי שציווה עליו אדוניו, ולכן הוא כינה את החמולה הקרובה ביותר שלו, אחר כך סופר מלכי הערבים, הפרסים והרומאים, וסופר הנגוסים מלך חבש, והוא קרא לג'ין לאיסלאם, והוא פלש על מנת להקל על הדרך לפני ההזמנה, ואז חבריו הלכו בדרכו אחריו, אז הם קראו לאלוהים הכל יכול, הם שמרו על הסונה והקוראן. ,

הם פלשו לכופרים, הם נלחמו באלה שטענו לנביאות, הם כבשו אופקים, הם כבשו את הלבנט, מצרים והמגרב, הם כבשו את חוראסאן, הם הפיצו מונותאיזם לכל עבר, הם הרסו אלילים, והם עשו הרבה כדי לתמוך באסלאם ממה כתוב בבטן ההיסטוריה וספרי החדית'. שאלוהים ירחם עליהם. הוא גמל אותם בטוב, ועשה את מה שנתנו ואת מה שהדורות אחריהם הציגו בסולם מעשיהם הטובים ביום התחייה

בין דרישות האמונה בנביא, עליו השלום, היא האמונה שההדרכה שלו היא ההנחיה המלאה ביותר שלי. בסמכותו של ג'ביר בן עבדאללה, שאלוהים יהיה מרוצה ממנו, שהנביא, תפילותיו של האל ושלום עליו, נהגו לומר בדרשתו: באשר להלן, החדית 'הטוב ביותר הוא ספר האל, ההדרכה הטובה ביותר היא הנחייתו של מוחמד, והעניינים הגרועים ביותר הם אלה שנוצרו לאחרונה. חדשנות היא הנחיה מוטעית.

בין הדרישות להאמין בנביא, עליו השלום, ניתן לממש את זכויותיו, ובראשן האמונה בו, ציות לחוקו, על ידי ביצוע מה שציווה, הימנעות גם ממה שאסר ואסר. כמו לאהוב אותו, אלוהים יברך אותו ויעניק לו שלום

ומן טעותו של אלוהים לשליח שלו, הוא הגן עליו מפני אנשי מקכה, עמיו העניינים, קנייניו, מתנגדיו ואמידים בו, למרות עוצמת האיבה והשנאה, והקרב נגדו יום ולילה, עם את מה שאלוהים יוצר מהגורמים הגדולים בכוחו ובחוכמתו הרבה. כאשר דודו אבו טאליב נפטר, הפוליתאיסטים נגרמו לו נזק קל, ואז אלוהים מינה את האנסאר

אליו, ולכן הם התחייבו לו אמונים על האיסלאם ושהוא יפנה לביתם, שהוא העיר, וכשהוא הגיע אליו הם מנעו ממנו את האדום והשחור.

ובכל פעם שאחד הפוליתאיסטים ואנשי הספר היה מודאג ממהו רע, אלוהים כמעט הפנה את מזימתו נגדו, כשם שהיהודים ניסו לעשות זאת בקסמים, כך אלוהים הגן עליו מפניהם וגילה בפניו את שתי הסורות של אל-מעווידאטיין כתרופה לאותה מחלה. וכאשר היהודים הרעילו אותו בזרוע הכבשה היא בח"יבר, אלוהים הודיע לו על כך והגן עליו מפניה, ומסיבה זו יש הרבה קווי דמיון ארוכים. להזכיר. הסתיים בקצרה

השופט איאד, שאלוהים ירחם עליו, החזיק בפרק שלם שכותרתו "פרק על אי-הטעות של אלוהים אדירים בשבילו בין מהעם והספיקות שלו לפגוע בו." עד שהעביר את המסר של אדונו, כולל סיפורו כאשר הקורייש התכנס להרוג דרישות האמונה בנביא, תפילת אלוהים ושלווה עליו, היא האמונה באנושיותו, וכי הוא משרת אלוהים שאין לסגוד (לו), והדבר הוכרז בפסוקים רבים, כמו אמירת הקב"ה בראשית סוראט אל-ישרא (תהילה למי שנלכד

א. את הדרשה הכין מג'יד בן סולימאן אל-ראסי, בתשיעי לחודש ג'ומאדה אל-אחיראה 1442, בעיר ג'ובייל, בשנת

ממלכת ערב הסעודית, ווטסאפ: 00966505906761

מתרגם דרשות עבדול רחמן

fatmtaslam11@gmail.com, כתובת המייל שלך